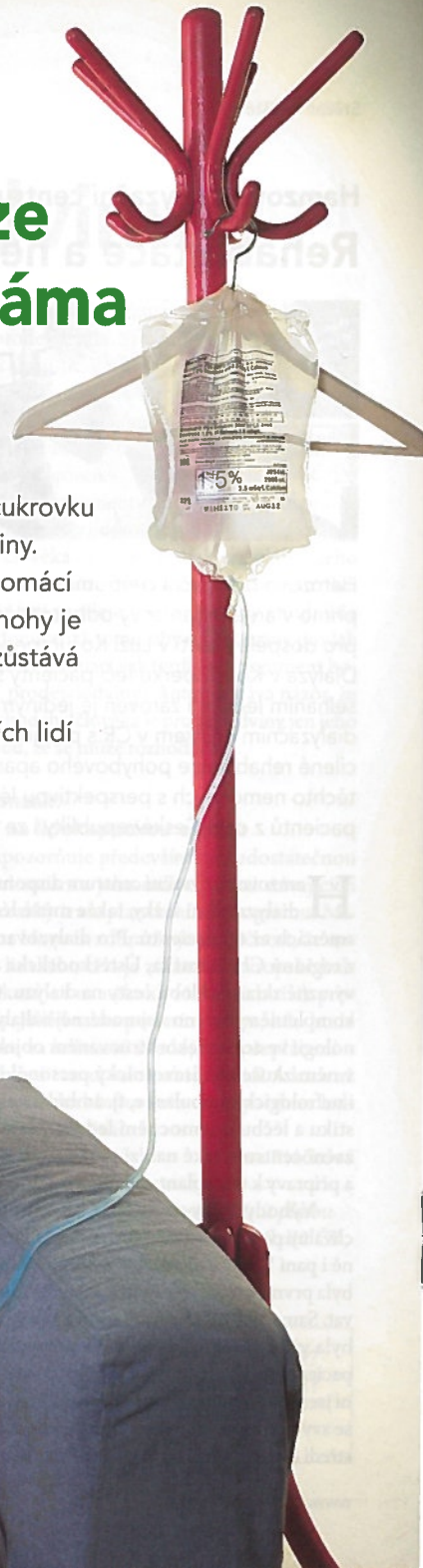

Díky domácí dialýze jsem jako každá máma

Maminka dvouleté Aničky Dagmar Mračková se na první pohled od jiných maminek nijak neliší. Vaří, uklízí, hraje si s dcerkou, venčí dva jorkšírské teriéry... Ale zdání klame. Dagmar má cukrovku a důsledkem této nemoci jí bohužel selhaly i ledviny. Denně podstupuje několik výměn pomocí ruční domácí dialýzy, takzvané CAPD, a kvůli nedávné operaci nohy je momentálně upoutána na invalidní vozík. Přesto zůstává aktivní, usměvavá, neuvěřitelně silná a odhodlaná žít svůj život naplno. Protože takových inspirativních lidí je na světě málo, přinášíme s ní krátký rozhovor.

Stěžeň 1/2016

**Jak dlouho už ruční domácí dialýzu používáte? Ne-
ní to náročné?**

Používám ji od září 2014 a jsem s ní opravdu spokojená. Naučila jsem se to hned, není to nic složitého. Člověk se jen nesmí bát zkusit něco nového. Pro lidi, jako jsem já, je to podle mě ta nejlepší možnost. Díky domácí dialýze jsem samostatná, nezávislá na lékařích, na kontroly do nemocnice jezdím jen jednou za měsíc, navzdory nemoci jsem zůstala aktivní. Můžu být s dcerou doma, starat se o rodinu, být prostě jako každá jiná máma. Náročné by pro někoho mohlo být nalézt místo, kde dialýzu provádět – musí být sterilní, aby se předešlo infekci. Já na to mám doma speciální pokoj, jedinou místnost, kam mají naši dva jorkšíři vstup zakázán.

**Proč jste dala přednost domácí dialýze před he-
modialýzou?**

Hlavně kvůli dceři. Tě bylo tehdy sedm měsíců a já s ní chtěla být doma, ne jezdit třikrát týdně do nemocnice na hemodialýzu a strávit tam pokaždé bezmála šest hodin, což jsem si ze začátku také vyzkoušela. Prostě jsem si neuměla představit, jak bych časově skloubila hemodialýzu s péčí o malé miminko.

Myslíte, že vás domácí dialýza nějak omezuje?

Ne, omezuje mě jen cukrovka, domácí dialýza mě v podstatě nijak neomezuje, i když jako cukrovkář ji musím podstupovat pětkrát denně. Výměna dialyzačního roztoku zabere pokaždé asi půl hodiny, což není dlouhá doba. A také můžu pít více tekutin, i proto jsem si tuto metoda vybrala.

**Z jakého důvodu jste vlastně nucena dialýzu pod-
stupovat?**

Kvůli cukrovce, trpím jí od svých deseti let. Potíže s ledvinami jsou u nás cukrovkářů celkem běžné.

**Kde jste se o domácí dialýze dozvěděla? Od lé-
kářů?**

Od moc milé sestřičky v IKEM a jedné mojí kamarádky, která už tuto metodu využívala. Vysvětlily

mi, jak domácí dialýza funguje. Vyzkoušela jsem i hemodialýzu. Ale domácí dialýzu bych už v současnosti za nic nevyměnila.

Jaké domácí práce můžete vykonávat?

Vařím, pečů a dělám vlastně všechno, co můžu dělat vsedě. Teď mám operovanou nohu a jsem upoutaná na vozíček, ale kdybych nebyla, asi bych i pobíhala po bytě s mopem, i když říkám, všeho s mírou (směje se). Rodina mi ale hodně pomáhá, jsem jim za to nesmírně vděčná.

Jak to, že zůstáváte tak silná?

Díky Aničce, ona je motor mého života. A samozřejmě je mi velkou oporou celá rodina.

Co byste popřála ostatním pacientům?

To, co je důležité – zdraví, bez něj je život mnohem složitější. A pokud to nevyjde, tak sílu a odhodlání. Nejhorší je, začít se litovat. Přeji lásku i štěstí k tomu.

A co čeká letos vás?

Jsem zapsaná v IKEM na dvojistou transplantaci ledviny a slinivky. Dokonce jsem první v pořadníku. Kvůli problémům s nohou sice momentálně nemůžu operaci podstoupit, byla by to příliš velká komplikace, ale jakmile se noha zahojí – věřím že brzo – přijde čas i na transplantaci.

Jana Kolářová